

443. Шуми гора, на росин мирише

Овчарска

ТД-121,1,10

Шуми гора на росин мирише. –
 Дали ми са й росин разросило (2)
 или са ѝ гората развила;
 дали ми са й гората развила (2)
 5 или мома боса преминала?
 През гората бял столоват камък,
 на камъка вакъл овчар сяди (2)
 и си чите днити, годинити:

– От малък съм си любил залюбил,
 10 дойде време любил да си зъмна, (2)
 мина други, любито ми взема, (2)
 а мене ѝ за кум поканило.
 С кои ръце булката ша вода,
 с кои крака в черкова ша вляза,
 15 с кои очи булката ша гледам,
 с кои уста „кумица“ ша кажа?!

гр. Котел, януари 1967 г.
 свещ. Цоню Цонев Антонов, род. 1917 г.